

Kurčiųjų mokykla mergaitei tapo geraja lemtimi

Laima LAPĖNIENĖ

„Niekada negalvočiau, kad mano dukra čia mokysis. Ši mokykla mums buvo atradimas ir geroji lemtis“, – sakė Panevėžio kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų pagrindinės mokyklos (PKNPM) septintokės Rusnės mama Justina Petrauskė. Moteris džiaugėsi, kad, prieš trejus metus pradėjusi lankyti šią mokyklą, jos klausos negaliją turinti dukra atsitiesė, atgavo pasitikėjimą savimi, įgijo daug draugų, dabar yra viena iš geriausiai besimokančių mokinių.

Kurčiųjų mokykloje Rusnė atsitiesė, atgavo pasitikėjimą savimi.

Graži ir laiminga J. ir A. Petrauskų šeima. Tėvai daug prisideda prie mokyklos gerovės kūrimo.

Tarp girdinčiųjų kentė patyčias

Iki tol R. Morkūnaitė mokėsi bendrojo lavinimo mokykloje. Pasak motinos, mergaitė dėl neprigirdėjimo nepritapo prie klasės draugų, nuolat kentė jų patyčias, buvo užsisklendusi savyje, dėl per didelio triukšmo ją nuolat kankino galvos skausmai, buvo sutrikusi nervų sistema.

Nors ponija Justina ir tuomet daug bendravo su mokytojais, nė vienas jų neprasitarė, kaip Rusnė mokykloje jaučiasi. Apie dukros baimes ir kančią, anot mamos, liudija toks faktas, jog net ir dabar, viešosiose vietose pamąčiusi buvusius klasės draugus, ji stengiasi nuo jų pasislėpti, nisisuka, kad jos nepastebėtų.

Kurčiųjų mokykloje atsitiesė

J. Petrauskė pažymėjo, jog apie kurčiųjų mokyklą ji sužinojo 2018 m., atvedusi dukrą į Specialiųjų ugdymosi poreikių vertinimo komisiją. Pakalbėjusi su mokyklos direktore Danute Kriščiūniene ir apžiūrėjusi ugdymo įstaigą, nutarė pabandyti pakeisti mokyklą. Moteris pripažino, jog tokių jų šeimos sprendimu stebėjosi ir nuo jo atkalbinėjo daug kas: medikai, pedagogai, draugai. Jie baimėjosi, kad neprigirdintį vaiką norima leisti į tokią mokyklą. Ponija Justina neslėpė, kad

ir pačiai jai buvo baugu, kaip dukrai seksis.

Tačiau Rusnė labai greitai pritapo, vos per du mėnesius gerai pramoko lietuvių gestų kalbos, susirado draugų, stropiai kibo į mokslus. „Įvyko didžiulis lūžis. Mergaitė ėmė keistis. Ji atsigavo. Labai stengiasi mokytis, nes turi svajonę toliau mokslus tęsti Lietuvos kurčiųjų ugdymo centre, Gimnazijos skyriuje“, – džiaugėsi motina.

Mokyklos direktorė D. Kriščiūnienė prisimena, kad kai 2018-aisiais mergaitę pirmą kartą pamatė, ji buvo liūdna ir susigūžusi. „Pakalbinau. Nustebau, kad tokia puiki mergaitė neturi draugų. Pakviečiau ją kartu su mama apžiūrėti mokyklą. O kai rugsėjį Rusnė atėjo į penktą klasę pas mus, ji ėmė skleistis akyse: labai greitai prašneko gestais, susirado draugų, jos veide atsirado šypsena. Dabar aš kasdien matau draugišką, komunikabilią, laimingą mergaitę“, – sakė vadovė.

Šeima įsitraukė į mokyklos bendruomenės gyvenimą

J. Petrauskė yra mokyklos tarybos narė. Moteris nestokoja idėjų ir iniciatyvų. Neseniai jiedu su vyru Aurimu mokyklai padovanojo sėdmaišių, kurie tiesiog „prilipo“ mokinių pamėgtoje poilsio erdvėje. „Norėjome, kad šios mažos bendruomenės vaikai turėtų galimybę patogiai pailsėti, pabendrauti, to-

dėl nusprendėme jiems įteikti tokią dovaną. Sėdmaišiai buvo pagaminti mūsų šeimos jėgomis“, – sakė ponija Justina.

Mokyklos bendruomenės gyvenime aktyviai dalyvauja ir p. Justinos vyras Aurimas. Su savanoriu, 2018 metų panevėžiečiu Gintautu Šimkumi jiedu kuria edukacines erdves. „Turime didelį norą padėti mokyklai, parodyti vaikams, kaip auga augalai, vaismedžiai, koks tikrasis uogų, vaisių skonis, – sako A. Petrauskas. – Mes su Gintautu tarsim papildome vienas kitą: jis yra menininkas, kūrėjas, o mūsų įmonė turi tai veiklai reikalingų žaliavų.“

Turimu gėrių šeima dosniai pasidalino su dukros ugdymo įstaiga. Atvežė dvi priekabas kompostinės žemės, biohumuso. Taip buvo užveistas Vitaminų sodas, kuriame augalai buvo pasodinti į kokybišką, jiems tinkamą žemę. Po kiek laiko vyrams kilo mintis privežti akmenų ir panaudoti juos suolams Lauko klasėje, alpinariumams. Taip ir padarė.

Mokyklos direktorė D. Kriščiūnienė labai vertina šeimos paramą mokyklai – trąšomis, žemėmis ir tuo, kas yra brangiausia, – savo laiku rengiant mokyklos edukacines erdves. O šeimos sutarimas ir parama mokyklai pripildo pasitikėjimo savimi, sustiprina ir Rusnę. Pasak ponios Justinos, grįžusi namo mergaitė visada pasidžiaugia, kas nuveikta mokykloje, kas naujo pasodinta ar pagražinta.

Savanorių A. Petrausko ir G. Šimkaus mokykloje įkurtos ir puoselėjamos edukacinės erdvės įvertintos ir Panevėžyje, ir šalyje. Dešinėje – mokyklos direktorė D. Kriščiūnienė.

G. Šimkus taip sako apie p. Aurimą: „Jis įsitikinęs, kad naudą sau iš gyvenimo turi imti dviem pirštais, likusią dalį – dalintis su kitais“.

